

కవిత్తయభారతం_రాజనీతి

షెలుగు విశ్వవిద్యాలయంహారు నిర్వహించిన పాటే
(1985-86)లో ఉత్తమ గ్రంథరచన
ఒహుమతి పాఠిన గ్రంథం

డా॥ నేతి అనంతరామశాస్త్రి
కింద - కెగురాం,
నాగర్ధన విశ్వవిద్యాలయం, నాగర్ధననగర్.

పన్నుయ నాటకి శూర్పుదాచంక్యం యాచివక్షం స్తుస్తిరైమై, వరంగలండుంపు, తుపాసులంపుండి విముక్తి పొంది, రాజరాజువరేంద్రుడు అంతఃకంపాలుకాని పెరవారి రయంగాని శేక వలండై సంవక్షరాలు కొంతిముతంగా రాజ్యం చేకాదు

అ విరంగా చాటక్యుల అధికారం వైట్టుభారి దేశం ప్రకాంకంగా ఉన్న రోజుల్లో నన్నుయ భారతాంధీకరణకు పూసుకున్నారు. భారతాన్ని బహుభాషం లిపూవిధముం దిపుషణములవల్ల వింటూ తృప్తిపొందలేక పోయారు. కాద్ది రాజరాజేంద్రుడు 'తెనుఁగున రచింపు మధికథియుక్తి మొయిన్' అన్నారు

దాక్షక్యు యుగంలోని ఇసానార్వింట్లే, నన్నుయ భారతంలోని అవకారికములట్లే అర్యసాంతవద్యార్వింట్లే గ్రంథంలో ఆక్ష్యుదక్కువు న్యకంక్రంగా వ్రాసినభాగార్వింట్లే నాటి సాంఘిక రాజీయ, మతవరిస్తులను కొంతవరకు తెలిపికోవచ్చు.

ఎ. గ. అ. నన్నుయ - రాజ్యతంత్ర విజ్ఞానం :

రాజ్యకంక్ర విజ్ఞానం ప్రకటించే శ్శలాల్లో నన్నుయ అసాధారణ ప్రతి ప్రదర్శించాడు

మయవలోవవిష్టుదైవ దర్శకరాజును చూచి నారదుడిగిన ప్రశ్నల్లో అధ్యక్షియ ప్రవర్తిత గోచరిస్తున్నది అందును సంస్కృత మూలంలో నంగిహంగా అంటివిధిని ముత్యాంశాలను తెలుగు ప్రశాప మేలగోరి నన్నుయ ఎంతచక్కగా వివరించి వ్రాశో పారటుకు చెప్పటం ఆక్ష్యువక్షం. ఉదాహరణకు .

1 'బలాఖలేన సమ్యక్త త్వం చతుర్భుక్ పరిక్షసే' : 25 22)

అని వ్రాత్రం సంస్కృతమూలంలో ఉంది. రాజక్రిపాయ పదునాట్ల ఏమో చెప్పక అ దోషాలంసంత్య పదునాగ్గిమాత్రం మూలంలో చెప్పటింది.

రాజరాజువరేంద్రుడు

'జననుత తృప్తియైపాయున
ముని వృషభాభి పొత మహారత బ
ద్వ నిరూపితార్థ మేర్పుడు
దెనుఁగున రచియింపు మధిక థియుక్తి మొయిన్'

ఆని నన్నయను కోరి ఉన్నారు. కాబట్టి నన్నయ ఇక్కడ పదునాలుగు సంఘను ఉగ్గదించి ఊరకుండక ఆదోషాం విట్టా వివరించి తెలిపారు, ‘నా పికంట స్వరూపు వ్రమాదం దారంప్యం ఒప్పర్ఫెలోర్ చింతవంబు క్రోదంబు దీర్ఘ చింత స్వారూపు యొఱుకగలవారి నెఱంగమి యుద్ధంబులయందవర్షకచింత నిశ్చితకార్యంబులు సేయమి మంత్రంబుల రషించమి ఖతంబుల ప్రయోగించమి విషయంబుల దగుబట్టయనుం ఊరిన వదునలగు రాజులోపంబుల బరిపూరింపే’ ३

2. అంధ్రమహారతంకాలంనాచీకి ప్రహారిప్రాయ ప్రాముఖ్యం కొంతవరకు కోల్పోయ రాజుల ఆదిక్రూం స్వాపితమయింది. సంస్కృత లారకంలో రాజుం వంశనామాలుకాని వారిపేర్లుగాని కరచుగా చేర్చావలభద్రు. కరచుగా ప్రజలనాములు వినిందుతుంటాయి. కురువులు, పాంచాంగులు, మాగదులు, యదువ్యుష్ణి, భోజులు, వంగకళింగ కాశ్మీర కాంచీంజ గాదాంద్రులు - ఈ ప్రకారం రాజులు శాము వరిపారించు ప్రజల నామాలచే తెలియిందుతుంచేవారు.

రాజరాజ వరెంద్రులు ఉత్తమ భాటుక్కుడు. విమలదిక్ష కనుఱదు రాజు మహేంద్రులు అని నన్నయ సంబోధిస్తాడే కాని అంద్రుల పేచ్చో పిలవదు

3 మూరంలో పొరుల కిష్కింద్ర ప్రాముఖ్యాన్ని నన్నయ ఇవ్వకపోవడం చూస్తే ఆరనికాలంలో ప్రహారిప్రాయాని తెంత విలువ ఉండేందో తెలుస్తన్నది. ఉదాహరణకు

పాండురాజు మునిశాపంవల్ల ఆరాధ్యంలో ఉండాలని నిశ్చయించుకొని తన నిశ్చయాన్ని దృక్తరాష్ట్రీయులకు వార్తను పంచు -

“కొనల్యు విదురః క్షత్రిభూతాచ సహబంధుభిః :

పొరవృద్ధాశ్చయే తత్తు విలసంత్యన్నదాశ్రయః” అని మూరంలో ఉంటే నన్నయ ‘హా పినాపురంబునుం జనినా తపోవృత్తి సునికి రాజును, నరక్కువర్షి దేవికి, థిష్మును, విదురును వృద్ధ ఏరోపాక ప్రాప్యుణులకుం తెప్పి ఆసి రచించాడు. పొరవృద్ధులును దృత్యులును రాజు కులు పెట్టుట రాజు గౌరవానికి విరుద్ధమని భావించి నన్నయ వారిని వించిపెట్టాడు.

4 ధర్మరాజును యువరాజగా చేయాలని దృక్తరాష్ట్రీదు ప్రజలయొక్క కోర్చులనుకూడా మనసులో ఉంచుతున్నారు. ధర్మరాజు సద్గుహ్యాంట్లీ అతనిను యువరాజగా చేసినట్లు మూరంలో ఉంటే

‘ధృతి, సైర్యసహప్తుత్వాదు నృశంఖ్యాతభార్తనాత
భృత్యానామనుకరప్రార్థం’—

వమ్మయు ‘ధృతరాష్ట్రీరు యుద్ధిష్ఠిరు రాజుశార దురంధతవిగా నెఱంగి బీమ్మ
విడుదలతో’ నాలోచించి యోవరాక్యార్థించుకుని తేసిన’.

వమ్మయు కాలంతో యువరాజును చేయటానికి ప్రభాషిప్రాయముకు రలేదు.
రాజుతమారుడైనంకమాత్రంచేత యువరాజుగుట సహజమాని అతని అరిప్రాయం
కొనచు.

3. రాజులను ప్రతిష్ఠించి తపివేసే శక్తి పొందుకువ్వదిరాబ్ది ఆ కాలంలు
ప్రయత్నమారు తీవ్రంగా విమర్శించేవాయ. ఏకచక్రవర్తనాసైన సేవక్రాహ్వాణికు
ఎకాసురునికి అహరంగా పంపటానికి ఈనంతు వచ్చినప్పుడు కోకిన్ను రాజు నిట్లా
చిందించాడు.

‘వేత్రకీయే గృహే రాజునాయం నయమిహసితం
ఉపాయం తం న కురుతే యత్నాదపి నమంద్రథః
అనామయం జనస్యాస్యాయే నస్యాదద్యాశ్చ్యతమ్
ఏతద్రూపయం నూను వసామోదుర్వలస్యాయే’

కాంట్లీ, ‘రాజునం పతమం విందేకో’ అని అంటున్నాడు రాజు కన ఇంట్లీ
కూర్చుని ఇవిచూడు ఆ మందబాధింపాయంతరానైన్ననా ఆలోచింపదు ఈ ఈన
వటం ఈవిఠంగా పిఱనమైపోతుంది ఒర్చులు దైవరాజులీంద పేమిట్లా అనుభవించటం
సహజమే. కాంట్లీ మొదట రాజును ఎన్నుకోవాలి. అని మూరంగో ఉంటే
అంగ్రీకరణంలో ‘ఈనాటి రాజును దలప దమునోర్య ఓరిమి లేమి’, అని ఉండి
రాజు ఉపేక్షించుకున్న వ్రజుకు అకట్టి విమర్శించే అధికారం లేదని తంంచే
నన్నయు ఇంత సంకీర్తంగా ఈ అంగాన్ని ముగించాడు.

4. పొటుడ కమ అడికారాన్ని గుర్తించి సభలోను, చక్రవర్తాలయండు
కమ అరిప్రాయాన్ని వెరిబుచేయారు రాజును చేయుటానికి, వారిని సింహసన
ప్రత్యుంచు చేయటానికి వారికి అధికారం ఉన్నట్లు మూరంబశం వల్ల కెలుపున్నది
కావి నన్నయుకాలంనాటి ప్రజా రాజులను సింహసన మెక్కించటం పరిత్రపులను
చేయటం కమ హక్కుని ఎరుగు. అందువల్లనే మూరంగో ఉన్న విషయాలు

బిహుంగాను తన కాలానికముగుణంగాను ఉన్నవిషయాల్ని నన్నుయు భారతంలో
చౌప్పంచి తప్పన్ను రాజ్యశంక్ర విష్ణువున్ని ప్రదర్శించాడు

చ.అ.చ. తిక్కన - మత రాజకీయపరిస్థితులు :

నన్నుయు తరువాత తిక్కన మంల మహిళారలాంగ్రేధికరణన్ని చేపెట్టటానికి
మమారు రెండు శతాబ్దిలకాలం పట్టి. ది. ఇంత దీర్ఘ వ్యవరానం కలగటానికి
దేశంలో అప్పుదేర్చు రాజకీయ మత సాంఘిక పరిస్థితులే కారణం. అప్పుడాంగ్రే
దేశంలో పీరకైవమత మొకచంక వ్యాప్తిచెందుతుంకి యింకొకచంక విష్ణువుడైక
మతం వ్యాపించ ఆరంభించింది.

పీరకైవమతం వేదప్రామా�ాల్ని వేదోక్తకర్మంమ అంగికరించడ. అంధిష్టల్లు
తస్కావయాయులు వేదర్థు ప్రచారకమైన భారతాన్ని అంగ్రేధికరించరేదు. వైష్ణవులు
పీరకైవుల్లగా వేదప్రామాண్యానికి విరుద్ధాయ కాపోయినపుటికి స్వమత పిష్టాం
ప్రచారకమైన గ్రంథాల్ని ప్రాశాయ.

తిక్కన మొదట చహేశ్వరాంప్రీకమరణ్యానైకాంగరే ఒతని ఇవరక్కి పీరకైవ
మతానుయాయుల ఇవరక్కిపరె విష్ణుదూషణ మరాయణమై ముదురుపాంశులో వర్ణి
చాదు. ఇవకేవులను ఇంచుమించ సమావంతో కొలిచేవారు. కాంటే తిక్కన
పారిషారసాధ ఆరాదకుచయ్యాడు.

తిక్కన చిన్నకనంలోనే తల్లిదంగ్రులు దివంగతుంవటంలో సెల్లారులో
మంత్రివరలో ఉన్న పెరకంద్రి పిష్టామాణ్యువి జగ్గర విద్యాబుద్ధులు నేర్చున్నావు
భని చెప్పారు ఆకాంలో వేవెడాంగాంతోపాటు మమమిష్టికి సహస్రాకిమై రాజ
సీతిని తూడా అభ్యసించి ఉంటాడు కేతన దశకమారచరితరో తిక్కనసుగ్గార్చి
పాడిన 'సామాద్యాపాయిదుడు, రాజసయిదివాప్రయోజన విచారదుడు, సరవతినయ
విద్యా నైవుణ్య ప్రీరణాపుడు. సీతి దాటక్కుడు' ముఖ్యుగు విశేషణాలు ఈ విన్న
యువ్వి లంపుస్తున్నావి. వయసులో తిక్కన మనుషుధీతో సహస్రాలో లేచి
కొంచెం పెద్దవాదో అయివుంటాడు. మనుషుధీ ఆశన్ని మునకు మామ ఆక
పిఱ ముందేవాశని విర్యదనోత్తర రామాయణంలో తెవ్వుంది ఉండటంచేక ఆకడు
కొంచెం పెద్దవాదై ఉంటాడని ఉపాంపచయ్య. తిక్కరాజు మరణావంతరం
మనుషుధీ రాజ్యామ్రిత్తులుకాగానే తిక్కన . మంత్రివదని శరిష్టించి ఉంటాడు